

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.512/2012/5.szám

A Kúria a dr. Z.Tóth Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2012. március 28. napján kelt 14.K.22.260/2011/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 12. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Törvényszék 14.K.22.260/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 707.800 (hétsszázhétezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a 2002-2006. évekre költségvetési kapcsolatok átfogó ellenőrzését végezte el a felperesnél, illetőleg részben azonos időszakra a család többi tagjánál. A felperesnek a vizsgált időszakban munkaviszonyból, nyugdíjból, vállalkozásából kivont tőkéből, visszafizetett tagi hitelből, kamatból és árfolyamnyereségből származott jövedelme. A felperes, házastársa, fia és menyé kérelmére forráshiányaik fedezetére elsősorban az egymás közötti kölcsönöket vették figyelembe. Az adóhatóság megállapítása szerint a felperes bevételei csak részben biztosították az általa finanszírozott kiadások forrását, ezért az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109.§ (1) bekezdése alapján becslést alkalmaztak. A megállapítások alapján az elsőfokú adóhatóság a 2004-2006. évekre 7.077.355 forint szja és százalékos EHO adókülönbözetet állapított

meg a felperes terhére, az adóhiánynak minősülő hányad után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes észrevételében, majd fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a férje, lemondott a közös tulajdonukban lévő Kft-nek 2005. évben nyújtott 41.600.000 forint tagi kölcsönből 20.000.000 forintról. A kedvezményre jogosító tagi kölcsönből 18.300.000 forintra a felperes nyújtott fedezetet. Közeli hozzátartozó által elengedett tagi kölcsönnel azonos vagyon tekintetében a 2008. évi CXXXI. törvény (a továbbiakban: Mód.tv.) szerinti amnesztia alkalmazását az adóhatóság jogsértő módon mellőzte.

Az alperes a 2127853677. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Az alperes kifejtette, hogy a Mód.tv. alapján az elengedett tagi kölcsönnel azonos vagyon tekintetében nem vélelmezhető vagyongyarapodás. A Mód. tv. 257.§ (19) bekezdés g) pontja csak azon magánszemélynek – az elengedett tagi kölcsönnel azonos – vagyona tekintetében alkalmazható, aki a 257.§ (19) bekezdés a)-f) pontjai szerinti feltételeket teljesíti. Az elengedő személyéhez kötöttségből következik az is, hogy az nem keletkeztet más magánszemély részére átadható forrástöbbletet. Egyébként a felperes házastársánál vagyongyarapodást ugyan feltárta a vizsgálat, de becslés alkalmazására nem került sor.

A felperes keresetében az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát azért kérte, mert az adóhatóság nem vette figyelembe a házastársánál a Mód.tv. folytán elengedett tagi kölcsönből felszabaduló forrást.

Az elsőfokú bíróság a per tárgyalását a 14.K.22.854/2010/6. számú végzésével a házastárs perében hozott jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálásáig felfüggesztette. A Fővárosi Ítéltábla a 3.Kpkf.50.691/2011/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította és a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a Mód.tv. rendelkezései nem alkalmazhatók, a kedvezményes adóztatás feltétele az elengedett tagi kölcsön, azonban a felperes illet nem engedett el, a törvényi kedvezmény viszont kizárólag a kedvezményrel érintett jövedelemmel kapcsolatban állóra, tehát a tagi kölcsön elengedőjére vonatkozik. Téves a felperes azon hivatkozása, hogy a Mód.tv. 276. és 277.§-ában rögzített rendelkezéseket analógiaként kellene alkalmazni a 257.§ (19) bekezdésére, tekintettel arra, hogy ezen szakaszok szerinti kedvezmények más feltételek esetén vehetők igénybe.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy szükségtelen annak vizsgálata,

hogy a felperes házastársa által teljesített tagi kölcsön befizetések alapját képezhette-e a felperes megtakarítása, ezért szükségtelen volt az igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatása.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet hiányos tényálláson alapul, mivel mellőzte a családjogi kérdések vizsgálatát. A felperest az Art. 109.§ (3) bekezdése alapján terheli a bizonyítási kötelezettség, aminek csak akkor tudott volna eleget tenni, ha sor kerül az eljárás felfüggesztésére a házastárs ügyének teljes jogerős lezárásáig: az indítvány elutasításával ellehetetlenítették a felperes bizonyítását. Hivatkozott a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. tv. (a továbbiakban: Csjt.) 27-31.§-aira.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az jogszerű és megalapozott.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A *Polgári perrendtartásról* szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 212.§ (1) bekezdéséből következően a bíróság csak a per érdemében határoz ítélettel, minden más kérdésben végzést hoz. Ennek következtében az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor a felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét nem végzéssel, hanem az ítélet rendelkező részében utasította el.

A Pp. 155.§ (3) bekezdése alapján csak a felfüggesztést elrendelő határozat ellen van helye külön fellebbezésnek, a kérelem elutasítása a pert befejező határozat elleni jogorvoslat során támadható. A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítással összefüggésben vitatta a kérelem elutasítását, azaz jogorvoslati joga nem sérült, a fenti eljárási hiba a per érdemére nem hatott ki. A Kúria ez okból tehát nem helyezte hatályon kívül a jogerős ítéletet, hanem érdemben elbírált a felperes felülvizsgálati kérelmét.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.).

A Csjt. és az Art. együttes alkalmazása tekintetében az alperes korábbi, éles elhatároláson alapuló álláspontját revideálva, helytállóan járt el. A család tagjait egyszerre vizsgálta - az

együttes vizsgálatra az Art. nem ad lehetőséget -, az egymás közötti forrás átadásokat, ahol azt az Art. 109.§ (3) bekezdése lehetővé tette, figyelembe vették. A Csjt. és az Art. kapcsolata nem sérült.

A felperes keresetében a Mód.tv. 257.§ (19) bekezdés g) pontja tekintetében kérte az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát. A Kúria a törvényhely alkalmazásával kapcsolatban, a felperes fia által a felperes férje számára adott, a férjnél elengedett tagi kölcsönrel összefüggésben a Kfv.V.35.558/2011/7. számú ítéletében már kifejtette az alkalmazandó szempontokat, azoktól jelen ügyben sem kíván eltérni.

Így a Kúria továbbra is irányadónak tekinti, hogy a Mód.tv. 257.§ (19) bekezdés g) pontja a jogosult személyére nézve kétséget kizáróan kimondja, miszerint a kedvezmény azon magánszemély - elengedett tagi kölcsönrel azonos - vagyona tekintetében alkalmazható, aki a 257.§ (19) bekezdés a-f) pontja szerinti feltételeket teljesítette: az a)-f) pont szerint teljesített adókötelezettség alapján a magánszemélynek az elengedett tagi kölcsönrel azonos vagyona tekintetében vagyongyarapodás nem vélelmezhető. A szabályozásból egyértelműen következik tehát egyrészt az, hogy a kedvezményezett személye meghatározott - az aki az elengedett tagi kölcsönt nyújtotta -, másrészt az, hogy az elengedéssel nem keletkezik forrástöbblet, így azt át sem engedhetik más magánszemély-, jelen esetben a felperes részére.

A felperes tehát jogalap nélkül kérte, mind annak a megállapítását, hogy a férje által elengedett tagi kölcsönből forrástöbblet keletkezett, mind azt, hogy ezt a nem létező forrástöbbletet nála vegyék figyelembe. A figyelembe vehetőség hiányában az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a felperesnek a házastárs adóhatósági határozatát érintő perre tekintettel indítványozott tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét is.

Mivel az elsőfokú bíróság eljárási jogszabálysértése nem volt az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással, és a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által támadott körben nem sért jogszabályt, a jogerős ítéletet a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2)

bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2013. november 21.

***Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
sk. bíró***

***dr. Oláh
dr. Láng Erzsébet***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő